

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 237/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ioana Kornelija Komanického, B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 1 až 3 v spojení s čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bardejov, Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 7 C 75/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ioana Kornelija Komanického o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2004 doručená sťažnosť Ioana Kornelija Komanického, B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 1 až 3 v spojení s čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

a rozhodnutiami Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“), Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v dovolacom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 75/99.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobným návrhom z 1. februára 1999 domáhal na okresnom súde náhrady škody vo výške 14 932 Sk s prísl.

V uvedenej veci bolo právoplatne rozhodnuté 29. mája 2000. Vzhľadom na to, že sťažovateľ považoval v danej veci rozhodnutia okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu za nezákonné, podal proti nim dovolanie a domáhal sa ich zrušenia.

Následne bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdnych poplatkov z dovolania a bol vyzvaný, aby si ustanovil právneho zástupcu v dovolacom konaní. Sťažovateľ požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, okresný súd však jeho žiadosti nevyhovel. Podľa názoru pritom jeho *«kauza je zo zákona od súdneho poplatku priamo oslobodená! (...) Najvyšší súd SR svojim konečným uznesením sp. zn. 3 Cdo 115/04, zo dňa 2. IX. 2004 mnou napadnuté právoplatné rozhodnutia nižších súdov zrušil pre vady konania podľa písm. f) §-u 237 OSP, ten nepochopiteľne a nekvalifikovane dovolacie konanie zastavil, čím celú vec „pochoval“ a odoprel mi tak spolu so súdmi nižších stupňov spravodlivosť, ako takú»*.

Sťažovateľ sa na základe uvedených podstatných skutočností domáhal toho, aby ústavný súd takto rozhodol:

- 1.) *Vyslovuje, že základné a ľudské práva Ioana Kornelija Komanického podľa ods. 1 a 3 čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky v kontinuite s ods. 1) čl. 6 Európskeho Dohovoru o ich ochrane – všetko v kontexte s ods. 1) a 2) čl. 1 a ods. 1) až 3) čl. 2 ústavy postupom Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu v Bardejove v dovolacom konaní v spore vedeného u neho pod č. k. 7 C 75/99 porušené boli.*
- 2.) *Zrušuje konečné uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 115/04, zo dňa 2. IX. 2004, tiež právoplatné uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8 Co 35/04-55, zo dňa 28. IV. 2004 v spojení s uznesením Okresnému súdu v Bardejove pod č. k. 7 C 75/99-51, zo dňa 7. I. 2004 a rozhodnutia týchto súdov, ktoré im predchádzali t. j. uznesenie Krajského súdu v Prešove*

sp. zn. 4 Co 163/01-45, zo dňa 31. V. 2001 v spojení s uznesením Okresnému súdu v Bardejove pod č. k. 7 C 75/99-39, zo dňa 29. I. 2001.

3.) Prikazuje Najvyššiemu súdu SR, aby v súlade so zákonom bez vyžadovania súdneho poplatku od sťažovateľa rozhodol o jeho dovolaní, zo dňa, a to vo veci samej.

4.) Priznáva Ioanovi Kornelijovi Komanickému podľa čl. 127 Ústavy SR spravodlivú finančnú satisfakciu takto:

a) za odčinenie priamej finančnej mu vzniklej škody sumu 14 932.- Sk so zákonným úrokom vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS odo dňa 23. I. 1998 až do dňa skutočného jej zaplatenia;

b) ako nemajetkovú ujmu za dlhodobé znášanie nepríjemného stavu a psychickej traumy, ktoré vznikli bránením sťažovateľovi k prístupu na reálny súd vyžadovaním plnenia záväzkov, ktoré nebol povinný znášať, vo výške 60 tis. Sk., ktoré sú povinný označení porušovateľa sťažovateľových práv spoločne a nerozdielne mu uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

5.) Ukladá Najvyššiemu súdu SR, Krajskému súdu v Prešove a Okresnému súdu v Bardejove spoločne a nerozdielne uhradiť trovy tohto súdneho konania na zvoleným advokátom označený účet v peňažnom ústave, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa príslušných ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa vyzval listom z 25. novembra 2004, aby odstránil nedostatky svojho podania a doplnil sťažnosť tak, aby zodpovedala ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, najmä aby v zmysle § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde v lehote 10 dní od doručenia výzvy pripojil fotokópie napadnutých rozhodnutí a predovšetkým, aby ústavnému súdu zaslal fotokópiu napadnutého uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 115/04 z 2. septembra 2004. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky jeho podania nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom

súde odmietnuť. Sťažovateľ túto výzvu prevzal 26. novembra 2004 a na výzvu reagoval listom z 5. decembra 2004, ktorý bol ústavnému súdu doručený 7. decembra 2004, avšak fotokópie napadnutých rozhodnutí vrátane fotokópie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 115/04 z 2. septembra 2004, na ktorého zaslanie bol osobitne vyzvaný k svojmu listu, nepripojil a ani inak nedoručil ústavnému súdu.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu nepredložil fotokópie napadnutých rozhodnutí vrátane fotokópie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 115/04

z 2. septembra 2004, na ktorého zaslanie bol osobitne vyzvaný v súlade s § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2004